

jeg maa dertil bemærke, at Paragrafen ogsaa gjør hele sin Bestemmelse afhængig af Noget, som den vistnok bør gjøres afhængig af, nemlig, at den forlanges anvendt af nogen Kreditor. Man bliver ikke straffet efter § 263, undtagen naar en af Kreditorerne forlanger det, og naar denne Bestemmelse altsaa anvendes overordentlig sjældent, skjøndt der, efter hvad man siger, skal være rigelig Anledning til at anvende den efter Fallitboernes Beskaffenhed, saa tror jeg, at det egentlig kun er et Kjendtegn paa Nationens milde og forsonlige Tænkemaade, idet det maa ligge i, at Kreditorerne aldrig forlange den anvendt. Det er et Bevis paa Kreditorernes Taalmodighed her i Landet; thi, naar Bestemmelsen virkelig blev forlangt anvendt af en Kreditor, vilde Retten ikke kunne unddrage sig fra at anvende den.

Melchior: Det forekommer mig, at det havde været ønskeligt, om det ærede Udvalg havde anvendt den samme Godmodighed, som nu lige blev berørt af den ærede Ordfører, ved Uffattelsen af § 43, eller om Flertallet deraf altsaa kunde have fundet sig i at gaa ind paa det Forslag, der under Nr. 15 er stillet af Mindretallet i Udvalget. Vi befinde os netop her overfor et lignende Tilfælde. Der er ved § 43 Tale om, hvorvidt Skyldneren selv skal anmeldte sig som fallit til Skifteretten paa Grund af Betalingsstandsning, eller om det kan tilstedes, at Konkursbehandlingen opsættes, indtil en Kreditor forlanger den, og Mindretallets Forslag gaar netop ud paa, at en Handlende ikke skal være forpligtet til, fordi han har standset sine Betalinger, selv at opgive sit Bo til Konkursbehandling. Der er jo slet ikke i denne Paragraf Tale om, hvorvidt Skyldneren er solvent eller insolvent; det har Mindretallet allerede gjort opmærksom paa i Betænkningen. Der forlanges ifølge Paragrafen ubetinget, at den Handlende, der har standset sine Betalinger, inden 3 Dage skal opgive sit Bo, og det ganske uafhængig af, om hans Kreditorer ønske det eller ikke ønske det. Og det kan nu netop godt være, ja, jeg tror, at det i overordentlig mange Tilfælde vil være saa, at Debitor's Kreditorer ikke ønske det, fordi de an-

tage, at de ville faae meget Mere ud af Massen derved, at Manden selv bliver siddende inde med sit Bo, end ved, at han opgiver det til Skifteretten. Her har Lovforslaget selv altsaa netop en, om jeg saa maa kalde det, drakonisk Bestemmelse, nemlig den, at Skyldneren skal sørge for, at en Konkursbehandling begynder, uden at Kreditorerne, som egentlig er de, som ere interesserede i Boet, paa nogen Maade ønske det, medens Mindretallets Forslag gaar ud paa, at en Kreditor skal forlange Konkursbehandling. Den ærede Ordfører sagde nu vel, at de fremmede Kreditorer maatte ofte slet ikke ville blive underrettede om Betalingsstandsningen. Men dertil maa jeg sige, at, hvis der virkelig er en Standsnings af Betaling tilstede i det Omfang, som man dog formodentlig har forudsat i Paragrafen, saa ville de Kreditorer, som ere opmærksomme paa deres Fordringer, dog vistnok blive underrettede derom. Jeg tror derfor, at man, uden at behøve at frygte for, at det vil blive misbrugt, vistnok kan holde sig til, at Ingen skal være forpligtet til selv at opgive sit Bo, medmindre han ser, at han igjennem en længere Tid har naaet en vis Underbalance, medens Fallit, naar man har standset sine Betalinger, kun skal indtræde, hvis en Kreditor forlanger det. Jeg skal yderligere bemærke, at dette ogsaa er en Bestemmelse, som Grosferersocietetets Komite har anbefalet i den Skrivelse, som er bleven omdelt fra samme, idet den har opfordret Thinget til at slutte sig til Udvalgets Mindretallets Forslag under Nr. 15 til § 43. Jeg tror, at det vilde være meget uheldigt, og at det vilde give Anledning til, at vi fik en ganske overordentlig Mængde Fallitboer, hvis Bestemmelsen i § 43 vedtoges saaledes, som den nu findes i Lovforslaget.

Da jeg har Ordet, skal jeg dog endnu gjøre en lille Bemærkning med Hensyn til det Endringsforslag, der er stillet under Nr. 20 til § 47, og som den ærede Ordfører ikke berørte nærmere. Der er deri foreslaet en Tilføielse om, at den Fortegnelse over Aktiver og Passiver, som en Skyldner ifølge Paragrafen skal indgive til Skifteretten, den skal han i visse Tilfælde, nemlig naar hans Bo tages under Behandling ifølge Retvisitation af